

смъртно, и распнѣха-го. А ные са надѣвахме, какъ е той онзи, който ще да избави Израила: но при сички-ты тыа, третій день е тоа днесъ, отъ когато станаха тыа (работы). Но още и нѣкои жены отъ наши-ты учюдиха ны, които отидоха рано на гроба: И като ненамѣриха тѣло-то мѡ, додоха и казаха, какъ и Ангелы видѣлы, които дѡмали, че е живъ. И отидоха нѣкои отъ наши-ты (дрѡжина) на гроба, и намѣриха тѣй сѡщо, какъ-кото и жены-ты рѣкоха, а самаго него невидѣха. А той имъ рече: О! безмнѣи и забавнѣи съ сърдце-то за да вѣрвате за сички-ты оныа (работы), които съ рекли Пророцы-ти. Не тыа ли (страданіа) трѣбваше да пострада Христосъ, и да влѣзе въ слава-та си; И начала отъ Моисеа, и отъ сички-ты Пророцы, и разказваше имъ отъ сички-ты писаніа, които съ (писани) заради него, и приближиха са до селото, въ което тѣ отиваха: а той са праваше че ще иди по на далечъ. Но тѣ го принѡждаваха, и дѡмаха: принощвай съ насъ: защото са е привечерило и прѣминала е день-тъ: и влѣзе съ тѣхъ да принощва. И като седна съ тѣхъ, зема хлѣвъ, и благослови го, и расчѡпи и даваше имъ. А тѣмъ имъ са отвориша тогава очи-ты и познаха го, а той быде невидимъ тогава отъ тѣхъ. И рѣкоха помѣждъ си: не горѣше ли сърдце-то наше въ насъ, когато говорѣше (той) съ насъ по пѣта, и разказваше ни писаніа-та? И станаха тоа часъ, и върнаха са въ Іерусалимъ, и намѣриха събрани еди-

надесѣтъ-тѣ, и дрѡги-ты, кои-то вѣха съ тѣхъ, кои-то дѡмаха, защото наистина възкрѣсна Господъ, и яви са на Сімона. И тѣ разказаха оныа (работы,) щото быдоха по пѣта, и какво го познаха, когато расчѡпваше хлѣвъ-тъ.

Въ срѣда на свѣтаа та недѣла

отъ Іоанна зачало 4.

Въ оноа вѣмѣ, стоаше Іоаннъ, и отъ ученицы-ты му двама. И като видѣ Исуса че идѡше, рече: Ето агнець-тъ Божій. И като го чѡха двамата ученицы да дѡма тѣзы дѡмы, отидоха слѣдъ Исуса. И като са обврѣна Исусъ, та ги видѣ че идѡтъ слѣдъ него, рече имъ: какво търсите? а тѣ мѡ рѣкоха: Равви, (кое-то ще са рече тѣлѡвано, учителю;) гдѣ живѣешъ? И рече имъ: елате, и вижете. И тѣ отидоха и видѣха, гдѣ той живѣаше, и останаха този день при него: а часъ-тъ бѣше около десѣтъ. Бѣше же Андрей братъ на Сімона Петра, единъ отъ двама-та, кои-то вѣха чѡли отъ Іоанна оноа слово, и отидоха слѣдъ Исуса. И той първо намѣри брата си Сімона, и рече мѡ: намѣрихъ мѣ Мессіа, кое-то истѣлѡвано ще са рече, Христосъ: И доведе го при Исуса, и като погледна Исусъ на него, рече: ты си Сімонъ, сынъ Іонинъ: ты ще са наречешъ Вифа, кое-то са тѣлѡва Петръ. И на утрешній день поиска Исусъ да излѣзе въ Галилеа: и намѣри Філіппа, и мѡ

рече